

Κείμενο

ΑΝ. Οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
(70) πράσσειν, ἔμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρώης μέτα.

Ἄλλ' ἴσθ' ὅποῖά σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω· καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.

Φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος

(75) ὄν δεῖμ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.

Ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοῖ δ' εἶδοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιούμαι, τὸ δὲ
βίβη πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

(80) ΑΝ. Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι, ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χάσουσ' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣ. Οἴμοι ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝ. Μὴ μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

Χαρίκλεια Μυττά, φιλόλογος